

НОВА МУЗИЧКА ИЗДАЊА

Сати, шарм једноставности

Први компакт диск Центра за савремену уметност и фотографију: најпознатије клавирске композиције Ерика Сатија у тумачењу Наде Колунције

У једном тренутку – а то је било за време његовог живота – све је изгледало као да Ерика Сатија нико неће упамтити, а поготово по завршетку његове земаљске авантуре. Уз све сјајнију и сјајнију музичку каријеру Клода Дебисија, текла је упоредо она понизно скромна каријера кафанског пијанисте из париског предграђа Аржеја Ерика

Сатија (1866–1925), уметника који је тек у четрдесетој до-нео одлуку да се музички школује. Међутим, испоставило се да је тај чудан тиц, Сократ уметничке музике како су га називали, пресудно утицао на музику будућности, неупоредиво више него што су то многи очекивали. Уосталом, беху то они које је тако често исмевао – музички критичари! Публика од тада није престајала да га открива и слуша.

И она београдска сада има прилику да слуша Сатијеве клавирске композиције у тумачењу пијанисткиње Наде Колунције. Центар за савремену уметност и фотографију, чији је директор Славо Тимотијевић, а уредник композитор Миша Савић, објавило је компакт диск Наде Колунције, изванредног и добро познатог тумача новије музике за клавир. Компакт диск са музиком Ерика Сатија, први у новопокренутој едицији „Ниво више“ („One level up“), представљен је у четвртак увече у препуној Ликовној галерији Културног центра Београда.

Каква је, дакле, клавирска музика Ерика Сатија и како је тумачи Нада Колунција? Са Сатијевим музичким изразом слуша-лац никада није начисто: да ли је то блеф или озбиљан уметнички напор, нешто необично што стоји као камен стаме између бурлеског подруживања и аскетске понизности... Али, Сати је пре свега био проповедник једноставности, „осиромашене“ музике („dépouillement“), како је уосталом сам говорио. У својим

дневницима писао је о повратку њеним најосновнијим и најбитнијим, сензуално конкретним елементима, а то су мелодијски контрапункт и ритам. Сматрао је то неопходним, после толиких заносних пијанстава и хармонијских компликација које су остале у наслеђу.

Имамо срећу што Нада Ко-

Ерик Сати: цртеж Пабла Пикаса

лунција свира Сатија с нескривеним надахнућем, необично духовито и самосвојно, а пре свега с једним крајње елегантним, урођеним осећајем за једноставност. Многе странице написане су о пригушеним, за многе прецртаним емоцијама у музици Ерика Сатија који је, наводно, ову уметност хтео да лиши тог романтичарског баласта.

Али, како рече један психијатар, требало би прво да се договоримо шта су то емоције. Можда ће ова плоча Наде Колунције у том погледу бити некеме од користи.

Нема сумње да ће компакт диск са најпознатијим клавирским делима Ерика Сатија код нас вероватно постати музички бестселер, иако се – за сада – продаје само на једном месту, у Београду, у продавници ИПС-а у подруму Културног центра Београда, у Кнез Михаиловој улици, по цени од 220 динара.

М. Огњановић